

(המשך ממעמד 41) סרט? טורנוראמיה? כמה קיטעי עירום באמבטיה וקצת קיט עי מין דמה.

איפה מצאת את הזווניות, כפי שאתה מכנה אותן, שהסכמנו להצטלם בשבילך בסצנות מין באמבטיה?

רק אחת התסמטה. מה הבעיה? כל אחת מתסמטת היום.

אמרת לי קודם כי הסכמת להכניס את העולם הזה? חדרר המיפות שלך כי זה הפתור עם פירסומת לפרט שלך. כמה רחוק אתה מוכן לזכות בשביל פירסומת? היתה אוריה פירסומית סביבי. בתקופה ההיא הייתי ליברלי. אני די ליברלי לגבי חשיפות פירסומיות. אני לא רודף אחרי פירסומת ולא כורח ממנה. אני פראנטי מאוד לגבי פרטים, אולם שיהיה לי פירסומת עקרונית אני מכיר בזכותה של התיקשות להתעניין, לחשוף ולקחת טרמי פים על אירועים. לשם כך היא נועדה.

אתה רוצה ירדים? לא מתנגד, אבל לא יצא עד היום. אומרים עריך שאתה סיפוס אנוצנטרי בצורה קיצונית.

לא יודע. אני לא בטוח שאני כל-כך אנוצנטרי כמו שזה נראה לאנשים. הלוואי והייתי יותר. אני חושב שאני מתעניין יותר באנשים אחרים מכפי שזה נוח לי, וכוסר ההתעניינות שלי בעצמי לא מס' סיק לצרכי. אדם אנוצנטרי מסתדר עם עצמו טוב. כושר ההתעניינות שלי באנשים משתפר, ואני יוצר מערכות יחסים עם אנשים בעיקר עם נשים.

יש לך חברים גברים? יש לי מה וזה מכרים טובים. מה זה מכרים טובים?

הוא מכשיר לחילופי אנרגיות הוא הת פנקות.

בעידן המודרני המתירני המין הוא אמצעי תיקשורת חד פעמי לעיתים. זה לא מסבך את היחסים?

מאיזו בחינה? רגשית.

לא רואה במין סיבוכים מיוחדים. אני חושב שונים מסובכות יותר, אבל גברים יכולים להתאהב ואו נוצר קונפליקט בין האהבה והמין.

יש חבל בין להיות לבד בבית עם אהוב קירות ובין להיות לבד בין אנשים?

איזה מין קונפליקט? מצד אחד אין דבר נפלא ממין שבא עם אהבה. מצד שני נעלם גורם הורו והגיבור, שהוא אלמנט חשוב במיניות של הגבר, שחשוב לו החידוש. בדרך כלל יחסים בין גבר ואשה מתחילים במין ויכולים להמשיך באהבה, ואז כושה נגמר הולכים שני התחומים בדרכים נפרדות.

כסיפוך אתה מצוין את המתח המיני הקיים בתלדאבי. מניין נובע המתח הזה?

צעירות, מה לדעתך מאפיין את דור הנערות הצעירות כיום?

הן יותר רובוטיות מבחינה מסויימת, יותר נתיקות, ויותר נחרצות. הן רובר סיות ומבונ של מוסיקת הגל החדש.

למה, לדעתך, זה קרה להן? העולם נעשה יותר ויותר דינמי, יותר ויותר חליפי.

זה פוגם, לדעתך, בנשיות שלהן?

זה פוגם בנשיות שלהן בנוסח הישן, אבל זה יוצר סוג חדש של נשיות. הן צריכות להילחם. זה חלק מתנועת שיתרו האשה. נשים צעירות יודעות שהן חיות בעולם של גברים. הן מאמנות את עצמן לשחק על מיגרש היריב. לעיתים קרובות הן מצליחות יותר מהגברים עצמם.

היית מוגדרת את הנשים הצעירות כיום כנשים קשוחות?

בהחלט. זה עושה אותן יותר קשות.

מה מבדיל בינן ובין בנות הדור הקודם, זה של גילאי שרד שים עד ארבעים?

לא מכיר עד כדי כך נשים מהדור הקודם.

אמץ את זיכרוןך, היית נשוי לאשה מהדור הקודם.

אני באמת לא יודע. האמת היא שלא רק הנשים הופכות פחות סנטימנטליות, גם הגברים הצעירים נעשים פחות סנטימנטליים. אני לא מדבר על האנשים המ מוצעים, אלה מהגלים את ענייניהם בי אותה צורה בכל דור ודור. מה שמשנתה זה הקצפת שבראש הפירמידה.

אתה מוכן להשוות בין ה נערות הצעירות ובין הנשים ה צירות שאתה מכיר?

אין הבדל עקרוני, ואני מומחה להב דלי גילאים. לא של נשים ולא של גברים. בוא נדבר על הקשיחות שהן סיגלו לעצמן.

הן מתקשחות גם לזולת וגם לעצמן, אבל אני חושב שזה שינוי מיוחד להן. כבר היו גוונים וריבוי-טונים של התקשחות גם בדור היותר מבוגר. הן פוזדות מעויבה ומנטישה, לא פחות מא מתיקון. אלא שהיום יש להן יותר נטייה למישחקימנע.

בלומר, הן מנותרות מראש על מערכת יחסים העשויה לגרום כאב.

לא רוצה להכליל. אני מדבר על הת רשמיות שלי מה ושב.

גברים מסויימים מוענים כי הם מעדיפים נשים מבוגרות, כי נשים צעירות הן המרות הת נסוייתיהן המיניות הפרות נסיון שניתן להפיק ממנו לקחים.

זוהי אגדה. אין קשר בין ניסיון ובין גיל. מין זה עניין של ראש.

ואתה מעדיף אותן צעירות ברור שהנטייה שלי לנשים צעירות גדולה יותר מאשר לנשים מבוגרות, אבל באמת שאיני קובע זאת מראש. היחס שלי לאשה תלוי בגיל הביוולוגי שלה.

במנטליות שלה. במהירות החשיבה. נשים מבוגרות, כל מה שנוסף להן זה הרצונות להתחתן או בעיות כלכליות או פחדים, ולעומת זאת חסרון הנשים הצעירות מדי.

זה שהן חיות עם הוריהן. זה מקשה לפתח איתן מערכות יחסים מלאות. לי מעט מיקרים מיוחדים כמו חברתי האחי רונה. גילי. עדיין יש שמרנות בארץ.

מעט בנות עוזבות את הבית כדי לחיות עם גבר.

איך אתה מתמודד עם הר רים המתנגדים ליחסים שלך עם בנותיהן?

יש בעיות. אבל אני משתדל לצאת עם נשים עצמאיות, ולא חסרות גם צעירות עצמאיות. אני לא מתמודד עם הורים — די לי בכך שאני מתמודד עם עצמי.

אתה לא מבין את ההורים האלה?

בהחלט. אפשר להבין הורים שמסתייגים. האבות תמיד מסתייגים, האמהות אולי יותר נוחות.

אני מניחה שקשה לך ש ידרתו מתאהבת בגבר בן גילו. אתה לא מצפה שאב כזה ישתגע אחריך מרוב אהבה?

מה אני קצין סעד להורים? אני חושב שאדם צעיר מגיל מסויים ואילך רשאי לעשות מה שהוא רוצה.

מאיזה גיל? מאותו גיל שבו הוא אדון לגופו. 16, 17, 18. אולי בסוף תיכון, ועל סף גיוס לצבא. אדם רשאי לעשות בגופו מה שהוא רוצה.

(המשך ממעמד 12)

היתה כה עשירה כמו מישפחת אופרמן, אך היא היתה אמידה מאוד.

שתי החלטים אבי להגר? שאלתי הר שבע את אמי, בת ה-88, היא שיער רה שזה היה בחודש יוני 1933. מדוע? לקחה אחד של אבי, איש סימפאטי ר ידדותי, אמר לו פעם: „את כל היהור דים צריכים לתלות“ אבי הודקף: „אדור גי, אני צריך להגיד לך שאני יהודי“

האיש הסמיק וגימגם: „א, סליחה, חשב תי דווקא שהשותף שלך עתדל.“ שם מישפחתנו אינו יהודי, וחנות-פניהם של בני-מישפחתי לא היתה „יהודית“ דווקא.

פעם אחרת אמר לו פרקליט בבית-המישפט: „אדוני, נוכחותך כאן אינה רצויה עוד!“

זה הספיק. „אני רוצה לחיות עוד בארץ הזאת!“ אמר אבי, התחיל במ כירת רכושנו בכל מויר, את אחותי הר בכירה, געי, שלח עוד קודם לכן לאור גיברסיטה בצרפת. את אחותי רות, ש היתה בת 15, ושגורשה מביהוספר הר גרמני, שלח לבדה לצרפת, לעבוד בב גנות, לקראת עלייתנו לארץ. אבי היה בטוח כי נהיה כאן לחקלאים.

השותף הגרמני שלנו רצה להגר יחד ועימנו לפינלנד, ותבע מאבי לממן את הגירתו. אבי חשב שמה ילשין עליו לגסטאפו, אם יודע לו שאינו מתכוון להיעתר לו. כאשר גבר החשש, החליט לברוח. באחד הימים בנובמבר לקח את אחי הבכור, ורנר, שהיה בן 13, נכנס לרכבת ועבר את הגבול לצרפת.

אמי נשארה לבדה, יחד איתי, כדי לי חסל את שארית הרכוש. השותף הגרמני, הר האן, טיפן ואיים עליה: „שמעתי שבעלך עבר את הגבול הצרפתי, אם תזווי מהמקום אמסור אותך לשליטונות!“

ברחנו מביתנו, שנמכר בינתיים בזיל הולל לקציני-מישטרה, ולנו במשך שני לילות אצל דודי מס. הדוד מסק היה פקיד בכיר בבנק גדול. במילחמת-העור לם הראשונה לחם בחזית הרוסית וכה בצלב-הברזל. עיטור על גבורה בקרב, כששמע לראשונה שאבי החליט להגר, סבר כי יצא מדעתו. אני זוכר את ה שיהות הארוכות בחדר האדוניים“ (כך נקרא הטרקלין), בכורסת-העור העגולות כשהמסר של הדוד מסק ואחרים היה: „אתה משוגע! אתה רואה תמיד שחור רות! יש לך דמיון פרוע! תראה ששם דבר לא יקרה! היטלר זה הוא לא אייר יוט! הוא יודע שגרמניה אינה יכולה להתקיים בלעדיו! הוא השתמש בדמי נגובה האנטישמית כדי להגיע לשליטון, אבל עכשיו הוא כבר לא זקוק לזה!“

אחרי שני לילות נפרדנו מן הדוד מס. לא ראינו אותו עוד. הוא נהרג באושר וחיץ. אשתו, הדודה לוטה, התאבדה על הגדר המחושמלת של גטו טרווינגשטאט.

שתי הבנות ניצלו. ברגע האחרון ממש לפני המילחמה, והגיעו לבריטניה, נסענו לתחנת-הרכבת. ברציף של ה-אכספרס אירב לנו פקיד של אבי, שנש לח על-ידי השותף, הוא דרש שאמי תבוא מייד למישר.

אמי לקחה אותי ביד, ומיהרנו לרציף אחר. נכנסנו לרכבת הראשונה שיצאה מן התחנה — אחת התחנות הגדולות ברמניה. זאת היתה רכבת איטית, שנש פה לעיר כלשהי. שם עלינו לרכבת ה-אכספרס לצרפת.

בקרן נוכחה אמי לדעת שמרוב חיפ וון שכחה את מעילה-הפרוה שלה ברכבת הקודמת. היא הודיעה על כך למנהל התחנה הראשונה שבה עצרנו. המעיל המתיין לנו בתחנה הבאה בדרך.

אמי חששה שמה יחכו לנו אנשי הגס-טאפו בגבול. בניגוד לאבי, שהיה מן הר חוששים, אין אמי מתרגשת כמעט לעור לם. אך הפעם חששה בכל זאת. אני זוכר במעורפל (ואולי רק דממה לי שאני נוכח) שנתנו לתחנת-הגבול הבלתי-מיר שימה, שפקידי-הגבול עברו בקרון ובד קו את הניירות, ושעברנו בלי תקלה. מי או אני אהב את צרפת.

הסיום היה כמעט היתולי. אמי קבעה עם אבי להיפגש במלון מסויים בשטראס בורג. הגענו למלון באמצע הלילה. פר קידמה-לנו לא ידע על מה אנחנו מדב רים, מה גם שלא הבין את השפה שבה דיברנו. אמי החליטה לחפש בעצמה. עברנו במסדרונות הריקים, ושם זיהתה אמי, לפני אחי הדלתות, את הגעליים של אבי ושל אחי ואחותי.

אבידן בסרט עתידינו בבימוי עצמי אפשר לשלוט על היום והגליה

יש לי המון מכרים טובים. אם יש מישוה הרואה עצמו כחבר טוב שלי, סיקום ויודע. יש לי כמה וכמה מכרים וגם חברים.

הידידות שלך עם נשים מרשתת על כסים מיני או שיש לך גם חברויות אינטימיות או אפלטוניות עם נשים?

יש לי כל מיני ידידויות. בדרך-כלל אני לא שוחר יחסים אפלטוניים. יחסים כאלה לא כל-כך מעניינים אותי. יחד עם זאת, אני לא מנתק קשרים עם נשים אחרות איתי. יחסים קרובים בין גבר ואשה מושר תמים על כל מיני בסיסים. אני מכיר את הבסיס הלא אפלטוני כבסיס הכי בריא להכיר יציב.

המין תופס מקום חשוב בחיך? כן.

אתה פועל לפיו? המין הוא שגאי של מצב-רוח. הוא מעל לכל צורת תיקשורת בין אנשים.